

Часни потомци Сербона

На конференцији „На изворишту културе и науке“, „прволигаши науке“ утврдили су да су плодови цивилизације настали од генијалног погледа на свет древних Словена, и да је све то неосновано приписано Риму или Грчкој

МАРКО ЛОВРИЋ

Ко још може да каже да Србија није земља великих могућности? У Сава центар сам прошлог петка ујутро ушао као обичан новинар, а свега седам сати касније из њега изашао као потомак винчанских ратника, баштиник културе Лепенског вира и словенски ветар. Дете бога Сунца. Ни да сам Сијукс не бих могао рачунати на тако раскошно име. Звао бих се у најбољем случају Новинар који седи и не верује својим ушима.

„Међународна научна конференција“ названа „На изворишту културе и науке“ у петак је заузела амфитеатар Сава центра, а у суботу свечану салу Ректората Београдског универзитета. Државни секретар Министарства културе и информисања Мирослав Тасић ретроспективно је ову манифестацију назвао „добро организован скупом на коме су учествовала знаменита имена светске науке, неколико десетина доктора наука, академици и професори универзитета од Берклија и Бостона до Санкт Петербурга и Москве“. Прволигашка наука, дакле, а ево и зашто је господин Тасић са „добро организованог скупа знаменитих имена светске науке“ збрисао након једног сата.

Ако вам неко каже да су „из најстаријег, генијално простог (и тачног) погледа на свет древних Словена, који је и данас темељ културе, настале архитектура, право и медицина“, да је све то „неосновано приписано Риму или Грчкој“, и да је реч „култура“ настала

из „древне српске речи „коло“, можете или алармирати Хитну помоћ, или му помоћи да организује конференцију. Ово друго процењено је као занимљивије, па се у амфитеатру Сава центра у петак окупило педесетак гостију и предавача. Махом седе главе, махом у оделима, те је све на први поглед деловало попут састанка некаквог одбора САНУ. Већ на прво слушање, међутим, било је јасно да се ради о одбору „Топ листе надреалиста“.

ЗАВЕРА „Древна историја Срба резултат је циљане модификације од стране најмоћнијих европских земаља. Они нас сматрају уљезима на нашем миленијумском простору. Немачка колонијална политика намеће нам да смо окупатори, а то је и основ данашњег албанског сепаратизма. Никаквог досељавања Словена на Балкан није било, ми смо овде свој на своме“, грмео је попут гневног бога Сунца Божидар Митровић, доктор правних наука и функционер Српског светског конгреса дијаспоре.

Имао сам таман толико времена да помислим на свог легендарног гимназијског професора историје Михајла Ђулума, који би вероватно од муке појео дневник да сам икада у контексту средњег века говорио о некаквим „окупаторима“. Док сам покушавао да се сетим да ли сам некада чуо косовског Албанца да своје отцепљење аргументује тиме што су Срби „окупирали“ Балкан у седмом веку, говорници је већ прилазило следеће одело, што ће се наставити наредних седам сати.

Сербон, соларно ратничко божанство, наш је праотац, а Мајка Земља, Геа, Реа, Реаса, наша и руска прамајка. Сви европски народи баштине су те културе, па и они који би радије били све друго него Срби или Руси

Овде, међутим, ваља прекршити хронологију, јер је излагање Драгољуба Антића, магистра нуклеарне технике, било право финале Митровићевог. Док су на видео-биму иза његових леђа светлеле тезе „лингвистички, генетски, културни идентитет од винчанске културе до данашњих дана“ и „српски етнички простор“, Антић је великодушно убацио и Русе у друштво изабраних.

ПРАМАЈКА „Срби и Руси нераздвојни су већ 6.000 година, и наши непријатељи подједнако нас мрзе (аплауз). Сербон, соларно ратничко божанство, наш је праотац, а Мајка Земља, Геа, Реа, Реаса, наша и руска прамајка. Сви европски народи баштине су те културе, па и они који би радије били све друго него Срби или Руси...“